

مجله دانشکده پزشکی تهران
شماره آذر - دی ۱۳۶۵ صفحه ۴۵

"سرطان پستان و حاملگی"

دکتر ابوالقاسم اباشهل*

برحسب اینکه علائم و تشخیص سرطان پستان در چه زمانی از حاملگی روش گردیداینگونه بیماران را بدستجات زیر تقسیم می‌نمایند:

C= Coincident Patients ۱

علائم و تشخیص سرطان پستان در زمان حاملگی داده شده و یا علائم از قبل بوده ولی در زمان حاملگی تشخیص روش شده است.

L= Lactation Patients ۲

علائم بیماری یا تشخیص در طول ۱۲ ماه پس از زایمان مشخص شده است در اینجا زمان شیردادن را حساب نمی‌کنند و دورهٔ دقیق فعالیت شیری بسیار مشکل است.

S= Subsequent Patients ۳

حاملگی پس از تشخیص یا درمان سرطان پستان اتفاق میافتد.

۴- توام بودن موارد فوق (C.S.CL.LS).

بعنوان مثال علائم بیماری در دورهٔ شیردادن برقرار میشود ولی تشخیص داده نمی‌شود تا اینکه بیمار مجدداً حامله شده و تشخیص سرطان پستان داده میشود.

*- استادیار جراحی دانشگاه تهران - بخش سرطان مجتمع پزشکی امام خمینی.

توام بودن سرطان پستان و حاملگی بسیار نادر است فقط حدود ۱۷٪ از کل سرطانهای پستان نزد خانمهای جوانی که در سنین باروری هستند ظاهر میشود و بطور کلی حدود ۳٪ سرطانهای پستان توام با حاملگی و یک در ۱۳۶۵ تا ۳۰۰۰ حاملگی توام با این بیماری است^۲. در گذشته اینچنین بیماران را در وضعیت بسیار وخیم^۳ وغیر قابل درمان میدانستند ولی در چند دههٔ اخیر با جمع آوری مواردو بررسی آنها نظریه فوق تغییر و تعداد زیادی از آنها را قابل درمان Curative و بعضی را مناسب درمان Palliative میدانند.

وقتی سرطان پستان در خانمهای حامله یا در زمان شیردادن اتفاق میافتد موجب نگرانی پزشک معالج اطرافیان و خود بیمار می‌شود. مسئولیت جراحان و پزشکان معالج در این موارد بسیار حساس است چون در مقابل آتیه زندگی مادر و حیات جنین قرار دارند بنابراین آنکه کامل از Management اینگونه بیماران موكول به گرفتن تصمیم صحیح درمانی در این بیماران و موجهات نجات جان مادر و فرزند و یا حداقل یکی از آنها بنا به الوبت خواهد گردید.

معتقدند که حاملگی باعث تاء خیر در تشخیص بیماری نمیگردد و خیلی کمتر از آنچه که تصور می‌رود تاء شیر نامطلوب بر روند بیماری دارد^۲. چنانچه روندان بیماری را در نزد افراد غیر حامله بررسی کنیم خواهیم دید که تومورهای سرطان پستان از Behavior Tumor Doubt-Taking Time طولانی هستند ولذا دارای رشد بطئی بوده و پیش آگهی بیماران مبتلا باین نوع تومورها بسیار خوبست بر عکس عده‌ای دیگر از سلولهای سرطانی دارای رشد سریع و در نتیجه بیمار دارای Survival پائینی است موارد بینابینی از نظر Behavior سلولها وجود دارد و اینها مجموعاً "پیش آگهیهای مختلف و تعجب آور" تومورهای پستان را تشکیل میدهند ولذا باید اذعان نمود که همین تغییرات در ماهیت سلولهای سرطان پستان در موقع حاملگی نیز صدق می‌کند و حال اینکه آیا تغییرات فیزیولوژیک حاملگی می‌تواند ماهیت اصلی سلولهای سرطانی را بطرف خیمتر شدن سوق دهد می‌باید برایه مدارک علمی منطبق باشد آنچه که اکثراً در مشاهدات خود ذکر کرده‌اند سرطان پستان را در زمان حاملگی بیشتر در موارد پیشرفتی یافته‌اند تا در موارد غیر حاملگی.

در بخش جراحی سرطان مجتمع پزشکی امام خمینی از ۲۱۴ مورد سرطان پستان که در ظرف سالهای ۱۳۵۸ تاکنون تحت درمان قرار گرفته‌اند فقط ۴ مورد توان با حاملگی بوده است و از این چهار مورد دو بیمار با پائین مراجعه و تحت عمل جراحی Stage Modified Radical Mastectomy قرار گرفت. بیمار سوم که با سرطان پیشرفتی و متاستاز دور دست به نسوج نرم کف دست (تائید شده با بیوپسی) مراجعه کرده بود بعلت تعاییل خود و اطرافیان بیمار فرزندش را برای زایمان نگهداشت و فقط به رادیوتراپی کف دست که مغایرتی با حیات فرزندش نداشت اکتفا گردید و پس از درمان متاستازکف دست با حال عمومی خوب مرخص گردید. بیمار چهارم مبتلا به Paget's Intraductal Carcinoma پستان گردید که تحت عمل جراحی ماستکتومی ساده قرار گرفت.

اگرچه با توجه باین چهار مورد نمی‌توان نتیجه گیری کلی نمود ولی با درنظر گرفتن نظرات اکثر مؤلفین و دست

۱- ینکه آیا حاملگی تاء شیر بدی بر روند سرطان پستان دارد یا نه هنوز مورد بحث است در سال ۱۸۸۵ Samuel Gross متوجه شد که وقتی سرطان پستان در دوره حاملگی یا شیردادن ظاهر می‌شود رشد آن بسیار سریع و کیفیت آن بسیار بدخیم است. در سال ۱۹۵۸ Treves & Hollel اظهار داشتند که ممکن است تغییرات فیزیولوژیک زیر در زمان حاملگی باعث تسريع در رشد و انتشار سلولهای سرطان پستان گردد.^۲

۱- در زمان حاملگی رشد پستانها زیاد و باعث مخفی نگهداشت تومور و از طرف دیگر قوام غیر عادی پستانها ممکن است موجب پنهان کردن علائم باز رادیولوژیک تومور پستان گردد.

۲- افزایش واکولاریته پستان احتمالاً "موجب زمینه‌ای در تسريع انتشار سلول تومورال می‌شود.

۳- افزایش ترشح استروژن در زمان حاملگی مخصوصاً در اوخر این دوره که به سیصد برابر معمول میرسد یافته محکمی بر تاء شیر آن بر رشد تومور می‌دانند.

۴- افزایش کورتیکواستروئیدها بتوسط آدرنال و بجريان خون انداختن آن بدو تا سه براابر معمول یک مسئله توان با حاملگی است و در حیوانات شناخته شده که این ماده در *Implantation* و گسترش سلولهای تومورال اثر مثبت دارد.

۵- در زمان حاملگی ظرفیت ایمونولوژیک سلولی کم می‌شود و این مسئله باعث می‌شود که در رشد و گسترش سلولهای تومورال اثر مثبت داشته باشد.

۶- *T-Cells* خون تعدادشان کم و سپس از هفته بیستم حاملگی بحد طبیعی میرسد.

۷- و بالاخره در زمان شیردادن هورمون Prolactine با عیار بالای در خون مشاهده می‌شود که این هورمون در حیوانات ثابت شده که در تسريع رشد سلولهای سرطان پستان تاء شیر دارند ولی اثر آن در انسان هنوز باثبات نرسیده است. بهر دلیلی حساب کنیم بیماران سرطان پستان که در زمان حاملگی یا کمی پس از زایمان مراجعه می‌کنند اغلب در موارد پیشرفتی تر هستند ولی چون مطالعات مختلف دارای موارد کم این بیماری هستند نتایج حتمی را نمی‌توان تعیین نمود و عده‌ای دیگر از مؤلفین

تصاویر رادیولوژیک کویا نیستند در ثانی برخورد اشعه در ماههای اول حاملگی برای جنین زیان آور است . اگرچه تحت تدبیر مخصوص میتوان از تاء شیراشه بر روی جنین جلوگیری نمود ولی در حاملگی برای یافتن تومور احتمالی پستان به معاینه ماهیانه اکتفا نموده و در صورتیکه در این معاینات توموری لمس شد براهمای ذکر شده جبهت بررسی اقدام نموده و در نهایت میتوان گفت که در حاملگی بجز موارد استثنائی نیازی به ماموگرافی نیست .

درمان

در صورتیکه تشخیص سرطان پستان با ۲ سبب شناسی داده شده اتخاذ تصمیمات لازم بدرمان بیمار می پردازیم . چنانچه بخواهیم تصمیمات درمانی بر اصول علمی کنونی منطبق باشد ابتدا باید بیمار را Clinical Staging نموده و در ضمن ترم حاملگی رانیز تعیین نماییم . باید گفت که درمان سرطان پستان در حاملگی قدم به قدم نظری درمان در موارد غیر حاملگی است منتهی با تغییراتی کوچک که منوط به وضعیت حاملگی بیمار میشود .^۵

الف - درمان سرطان پستان در زمان حاملگی Coincident Patients همانطوریکه قبل " اشاره شد نحوه درمان بستگی به مرحله بیماری و ماههای حاملگی دارد .

۱- بیمارانی که در II و I Clinical Stage قابل عمل هستند در هر دوره‌ای از حاملگی باشند می‌توان با همکاری نزدیک متخصص بیهوشی بیمار را تحت عمل جراحی Modified Radical Mastectomy و یا در صورت لزوم Radical Mastectomy قرارداد . در اینجا ذکر این نکته لازم است که تکنیکهای جدید بیهوشی این امکان را به جراح و بیمار میدهد که با امکان خطر بسیار کم بدرمان این بیماری پردازند .⁶

پیگیری این بیماران پس از انجام عمل جراحی بستگی به Pathological Staging بود .

چنانچه بیمار در مرحله P.Stage I باشد هیچ‌گونه درمان اضافی لازم ندارد . اگر بیمار در مرحله II P.Stage بود اگرچه امروزه رادیوتراپی را بعنوان Adjuvant در احتمال عود موضعی زیاد و یا تومور در وسط یا داخل

اندرکاران نتایج درمانی امروز نظیر سرطان پستان در غیر حاملگی از قدیم بمراتب بهتر گردیده و بیشتر این مسئله را مدیون تکنیک بیهوشی پیشرفته برای جنین بیماران و تشخیص زودرس تومورهای سرطانی در نزد خانمهای حامله میدانند .

تشخیص : قسمت اعظم سرطان پستان در حاملگی نزد سنین ۳۰ تا ۴۰ سال اتفاق می‌افتد و اگر تعداد سرطانهای پستان را نسبت به گروه سنی زمان بارداری حساب کنیم رقمی حدود ۵/۲٪ را شامل میشود همانطوریکه قبل " اشاره شد تشخیص سرطان پستان هرچه زودتر داده شود نتایج درمانی بهتری حاصل خواهد شد مخصوصاً " در زمان حاملگی و لذا نقش ارزنده متخصصین زنان و زایمان در کنترل روئیتی بیماران حامله و معاینه پستانها در هر نوبت ویزیت همچنین آگاهی جامعه امروزی در مراجعته به پزشک متخصص زایمان در صورت بروز حاملگی این شانس را به بیماران داده است که در موارد ابتدایی تری بیماریشان تشخیص داده و بالطبع نتایج درمان نیکوتری نیزدارا هستند . اما گاهی بر عکس ابتدا تومور پستان تشخیص داده میشود و بعداً " پزشک حاملگی بیمار را در می‌باید و حتی معتقدند آنقدر که حاملگی در موقع معاینه تومور پستان تشخیص داده میشود بیشتر است از تومور پستان در معاینات حاملگی .

بهر صورت اگر توموری در پستان یک خانم حامله یا در زمان شیردادن بوجودآمد و در معاینه مشخص شود باید نظیر موارد معمول عدم بدخیمی آنرا اثبات نمود . تشخیص یک گالاكتوسل ، یا کیست از تومر با یک پونکسیون ساده مشخص میشود .

در صورتیکه توده مزبور تپیر و مشکوک باشد میتوان با تکنیک Fine Needle Aspiration Biopsi که بسیار ساده است به تشخیص رسید .

چنانچه طریقه فوق برای تشخیص قطعی کافی نبود می‌توان با بیحسی موضعی که ضرر کمتری برای مادر و جنین دارد از تومور Open-Biopsi نمود و سپس تصمیم بدرمان اساسی گرفت .

در اینجا ممکن است که این سوال مطرح شود آیا مجاز هستیم که برای تشخیص تومور پستان در حاملگی اقدام به ماموگرافی بنماییم . بنظر صلاح باینکار نیست زیرا در درجه اول بعلت قوام مخصوص نسج پستان در زمان حاملگی

ب - درمان سرطان پستان در زمان شیر دادن
Lactation Patients نظیر موارد معمولی است ولی چنانچه بیمار نیاز به Adjuvant Therapy داشته باشد میتوان با داروئی نظیر Bromocriptine و بستن پستانها برای Suppress شیر بیمار اقدام و یک هفته بعد درمانهای لازم را انجام داد.
Subsequent Patients

ج -
اینکه حاملگی بعداز درمان سرطان پستان برای بیمار دارای خطراتی است بثبوت نرسیده^۴ و برعکس برطبق آمارهای جمع آوری شده این چنین بیماران که پس از درمان موقتی آمیز حامله شده اند از Survival بهتری از آنها یکه حامله نشده اند برخوردار بوده اند ولذا بعضی از مؤلفین معتقدند که در صورتیکه بیمار در Stage پائینتر و سنین کمتری باشد حتی توصیه به برقراری حاملگی می نمایند^۱. بهترین زمان برای حاملگی بعداز سرطان پستان را سه سال پس از درمان میدانند زیرا بیشترین شانس عود بیماری در سه سال اول است که شامل یک سوم از عودها در این مدت میباشد و بقیه عودها با احتمال کمتری ظرف پانزده سال یا بیشتر آینده اتفاق میافتد لذا با گذشت سه سال مسئله برای بیمار و پزشک روش میشود چون اگر بیماری از Behavior بدی برخوردار باشد شکست در درمان، عود و متاستازها در اینمدت خود را نشان داده و پزشک بیمارش را از حاملگی منع خواهد کرد و برعکس وقتی پزشک مطمئن شد که تumor از سرعت رشد کندی برخوردار بوده و "احتمالاً" درمان مناسب انجام شده است میتواند بیمارش را پس از گذشت زمان مناسب (سه سال) مجاز برای حاملگی بنماید.^۳

چنانچه در زمان حاملگی بعداز درمان سرطان پستان بیمار دچار عود بیماری شد بسته به وضعیت عود بیماری آنرا درمان می نماییم. یک عود محدود و موضعی نیاز به Local Excision دارد و چنانچه آزمایشات نشانده نده گسترش وسیع تumor نباشد انجام Castration کمکی به Survival بیمار نمی نماید ولی چنانچه عود tumor گستردگی و همراه متاستاز باشد می باید به سقط جنین اقدام و درمانهای لازمه را انجام داد.

ذکر دو مسئله در رابطه با سرطان پستان و حاملگی لازم است.

P.Stage قرار داشته و یا بیمار در III پستان قرار دارد می توان بیمار را با مشورت متخصص رادیوتراپی تحت درمان Adjuvant Radiotherapy قرار داد و تاکنون ثابت نشده است که اینکار اثر نامطلوبی بر جنین از نظر ایجاد بیماری یا آنومالیهای مادرزادی داشته باشد^۱ در صورتیکه اقداماتاحتیاطی بعمل آید. اما عده دیگری فکر می کنند که ممکن است بکاربردن اشعه برای جنین مضر باشد و اینکار را موكول به بعد از زایمان می نمایند با اینحال در تمام مواردی که نیاز به رادیوتراپی بعد از عمل باشد و بیمار نزدیک ترم است صبر می کنیم تا زایمان انجام شود و پس از آن درمان رادیوتراپی را شروع می کنیم.
چنانچه بیمار از P.Stage به بالا بوده و تحت عمل جراحی Curative قرار گرفته و نیاز به Adjuvant Chemotherapy دارد می باید این درمان را به بعد از زایمان موكول کرد.

- بیمارانی که در C-Stage های پیشرفته تر هستند نظیر Stage III Inoperable اگر این مرحله از بیماری در اوائل حاملگی تشخیص داده شد از نظر پزشکی توصیه براینست که بیمار سقط جنین نموده و سپس تحت درمان رادیوتراپی و شیمی درمانی لازم قرار گیرد ولی در اینجا چنانچه حال عمومی بیمار خوب باشد نظر مشورتی خود بیمار و اطراقیان نزدیکش بسیار مهم و موثر است چنانچه مادر اصرار به حفظ فرزند خود داشته و با روشن نمودن وضعیت بیماری وی باز هم حاضر به سقط جنین نیست میتوان با تحت نظر گرفتن بیمار صبر نمود و اگر خطری مادر و بچه را تهدید نمی نمود بیمار را به ترم رسانده و پس از آن درمانهای لازم را شروع می نماییم. باید دانست که شانس ایجاد متاستاز در نزد بچه بسیار ناچیز است ولذا تنها مسئله ای که در این بین مطرح است نجات جان مادر و سپس جنین است.

III- بیمارانی که در Stage IV مراجعة و مسلمان "ادامه" بیماری بدون درمان در درجه اول جان مادر را تهدید و بالطبع جنین نیز در خطر قرار میگیرد باید توصیه اکید به سقط جنین و سپس شروع درمان نمود. اگر بیمار تحت عمل جراحی هیستروتومی یا هیسترکتومی قرار گرفت همزمان Castration نیز انجام و سپس درمانهای لازمه پیگیری میشود.^۴

صحیح باعث نجات جان مادر و جنین خواهد شد و بیمار از خوبی نزدیک موارد غیر حاملگی برخوردار Survival خواهد بود. تشخیص بر مبنای معاینات روتین ماهیانه دوران حاملگی از پستانها و در صورت لمس تومور با بیوپسی انجام میشود. درمان سرطان پستان در حاملگی قدم به قدم نظیر موارد غیر حاملگی خواهد بود. سقط جنین بعنوان درمان توصیه نمی شود ولی در مواردی که نیاز به درمان پالیاتیف هست می توان با ینكار اقدام نمود. بیماران حامله بیشتر با سرطان پستان پیشرفت مراجعه می کنند و این مقداری بعلت کوتاهی بیمار و اکثراً ۷۵% تقصیر از پزشک است که شکایت بیمار را بحسب تغییرات فیزیولوژیک پستان میگذارد. درمان در ترم اول حاملگی را نباید به تاء خیر انداخت و در صورت درمان Survival بهتری دارد ولی درمان در دوره های دوم و سوم حاملگی از پیش آگهی بدتری برخوردار است نظیر سه ماه اول بعداز زایمان و در این دوره ها میتوان درمان رایه تاء خیر انداخت ولی نباید بیش از سه ماه از زایمان طول بکشد. حاملگی پس از درمان سرطان پستان با توجه به خوب این گروه توصیه میشود مشروط براینکه زمان Survival لازم (۳ سال) برای اثبات درمان مناسب و عدم وحامت نوع تومور را گذرانده باشد و بالاخره Castration را بعنوان درمان پیشگیری توصیه نمی نماییم.

۱- سقط درمانی : سقط جنین بعنوان درمان در هر صورت کتراندیکه است ولی سقط جنین برای درمانهای پالیاتیف که اجرای آنها لازم ولی باعث تائیر نامطلوب بر روی جنین میشود توصیه میگردد .

۲- Prophylactic Castration :

انجام Castration بعنوان پیشگیری برای بالا بردن Survival بیماران توصیه نمی شود. معمولاً "اینکار بیشتر نزد خانمهای که نزدیک سن منوپوز هستند بهتر جواب میدهد و بر عکس نزد خانمهای جوانتر با درصد کمتری جواب Hochmann Schreiber میدهد (%۲۲). در مطالعات Survival پنج ساله در سال ۱۹۵۳ نشان داده شد که بیمارانی که عقیم شده یا نشده باشند تفاوتی ندارد در حالیکه با این مسئله باید توجه داشت که تعدادی از این بیماران جوان و در مراحلی از بیماری هستند که نیاز به حاملگی مجدد داشته و لذا این عمل یعنی Prophylactic Castration توصیه نمی شود .

خلاصه :

توأم بودن سرطان پستان و حاملگی موجب افزایش بارزی در خطر این بیماری نمی شود تشخیص زودرس و درمان

Summary :

The association of pregnancy and breast Cancer are not common and when occur it does not constitute a significantly increased risk. Early detection and reasonable treatment result in saving the life of mother and her baby while the patients would have a good survival near the cases without pregnancy. The treatment of choice is dependent to the clinical staging of patient and the trimester of pregnancy therefore the therapy would be step by step like other breast cancer patients not in pregnancy. Therapeutic abortion is contraindicated in all categories and prophylactic castration are not recommended.

Subsequent pregnancy are associated with an improved survival rate and the best time to give permission by physician is three years after treatment.

REFERENCES

1. Roy M. Clark, M.B., B.S., FRCR, FRCP (C) and Joan Ried, M.A. Carcinoma of the Breast in Pregnancy and Lactation. Updated Breast Cancer Edited By Philip Rubin M.D., Published by American Cancer Society 1977, 1978; 111-116.
2. William L. Donegan M.D., Management of Pregnancy and Lactation. Breast Cancer Management Edited by Basil A. Stoll. Published by William Heinemann Medical Books LTD. London 1977; 195-202.
3. C.D. Haagensen M.D., Disease of the Breast. Second Edition. Published by W.B. Saunders 1971; 660-668.
4. William Duncan, FRCS., FRCP, FRCR, Breast Cancer and Pregnancy: Treatment of Cancer. Edited by Keith E, Halman. Published by Chapman and Hall London 1982; 342.
5. Breast Cancer and Pregnancy. Clinical Oncology Sixth Edition. Edited by Philip Rubin, M.D. Published by American Cancer Society. 1983; 133-134.

در پایان این صفحه افزوده گردد.

۶- دکتر محمد اسماعیل تشید - استاد کرسی بیهوشی - کتاب انتخاب روش بیهوشی از انتشارات دانشگاه تهران - نگارش دوم سال ۱۳۵۲ صفحه ۳۵۶.